

ENLLAÇOS D'INTERÈS

<https://ca-es.facebook.com/sergipamies>

http://elpais.com/autor/sergi_pamies/a

<http://lletra.uoc.edu/ca/autor/sergi-pamies>

**Biblioteca
Sant Bartomeu**

Ajuntament d'Alpicat

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

Dilluns de 14 a 20:30
Dimarts, dimecres, dijous i divendres de 10 a 20:30
Dissabte de 10 a 13:30

Bústia exterior de retorn de préstec.

**El proper dia que ens trobarem serà:
30/01/2014**

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Sergi Pàmies

La bicicleta estàtica

Sergi Pàmies (París, 1960). Escriptor, traductor i periodista.

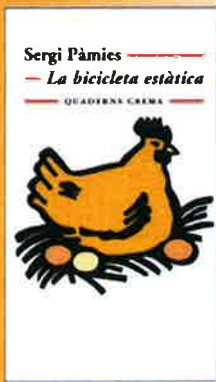
Inicia la seva carrera literària amb la publicació dels reculls de narrativa breu *T'hauria de caure la cara de vergonya* (1986) i *Infecció* (1987). A continuació publica les novel·les *La primera pedra* (1990), *L'instint* (1992) –Premi Prudenci Bertrana de novel·la– i *Sentimental* (1996). Amb *La gran novel·la sobre Barcelona* (1997), que rep el Premi Crítica Serra d'Or, l'autor retorna a la narrativa breu, gènere que segueix conreant amb els títols *L'últim llibre de Sergi Pàmies* (2000), *Si menges una llimona sense fer ganyotes* (2006) –premis Ciutat de Barcelona, Lletra d'Or i Setenil–, *La bicicleta estàtica* (2010) i *Cançons d'amor i de pluja* (2013).

Al mateix temps cal destacar la seva tasca com a traductor, principalment del francès al català i al castellà, i la publicació d'un gran nombre d'articles periodístics en diferents mitjans de comunicació com ara *El Temps*, *El País* i *La Vanguardia*, entre d'altres. Des de fa anys és col·laborador habitual en diversos programes de ràdio.

Tota la seva obra ha estat traduïda al castellà i al francès, i té obra traduïda a l'alemany, l'anglès, el gallec, el grec i l'italià.

ASSOCIACIÓ D'ESCRITORS EN LLENGUA CATALANA

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

“Sergi Pàmies ha obert la capsa de les emocions. Amb contenció. Amb prudència. Acaba de publicar *La bicicleta estàtica* (Quaderns Crema), que conté dinou contes en la línia del llibre anterior. Però hi ha una novetat: una part dels contes relaten episodis de la seva vida.

Pàmies, fill del dirigent comunista Gregorio López Raimundo (1914-2007) i de l'escriptora Teresa Pàmies (1919-2012), ha deixat estar una mica el pudor. Li ha sortit un llibre sentimental (ell s'estima més de dir-ne emocional). És sentimental, i moltes coses més, el conte sobre les corbates del seu pare. És sentimental, i moltes coses més, el conte sobre la seva relació literària conflictiva amb el llibre *El petit príncep*. És sentimental, i moltes coses més, el conte que parla de la seva vida d'exiliat en una barriada de París, els anys d'infantesa. És sentimental, i moltes coses més, el conte que parla del film de Fellini que els seus pares van veure al cinema abans de concebre'l. És sentimental, i moltes coses més, el conte sobre la dificultat de buidar el pis dels pares...

Diu Sergi Pàmies que és un llibre trist, cosa que no vol pas dir mancat de vitalitat. Ho explica gràficament: 'Si fos músic, faria cançons tristes, lentes, balades, blues. No faria rock and roll ni cha, cha, cha ni regueton. Ara, això no vol dir que dintre del blues algú no faci "oh, yea". ”

Montse Serra. Vilaweb.cat

“Els naufragis de la maduresa són al centre d'aquest nou recull de vint relats de Sergi Pàmies. Les fatalitats individuals i col·lectives, la capacitat de sobreviure-hi i les emocions de tota mena que provoquen són tractades amb l'estil obsessiu i sobri que ha caracteritzat els últims llibres de l'autor i que ha aconseguit atrapar milers de lectors. Per primera vegada, Pàmies construeix ficcions a partir de materials autobiogràfics, i retrata les dificultats existencials d'uns personatges que, amb una determinació tan absurda com heroica, tenen esma per pedalar sense moure's del lloc.” AELC

“Es un libro breve, de cuentos como suspiros, un libro sobre los naufragios de la madurez, la importancia de los hijos y sus enigmas, un libro sobre el amor y los hechos cotidianos; de golpe, cuando menos te lo esperas, la realidad es como una detonación, un relámpago que incorpora lo maravilloso, la sorpresa, el absurdo o la evocación. E incluso esos proyectos que aplazamos y empezamos una y otra vez como hacer ejercicio en la bicicleta estática. O como desplegar en nuestra imaginación las posibles mujeres de nuestra existencia. No conozco a Sergi Pàmies, leo sus columnas en 'La Vanguardia', y siempre me ha parecido un escritor con un talento especial. Finísimo. Sutil. Inspirado. A veces, pienso en él y también pienso en otro magnífico narrador en breve y en largo como Jordi Puntí.”

<http://antoncastro.blogia.com>